

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក និង ថ្ងៃទី 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 - លេខពីរ

ការបរិភោគសារ

Jeff Pippenger
2023-08-24

មុនពេលដល់រយៈពេលនៃព្រះគុណគួរឱ្យបញ្ចប់បន្តិច មានព្រះបន្ទូលបញ្ជាថា
«កុំបោះត្រាលើពាក្យនៃនាយកក្នុងសង្ឃៀវភាវនេះឡើយ»។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឧត្តា
កុំបិទភ្នែកពាក្យនៃព្រះបន្ទូលនៃនាយកសង្ឃៀវភាវនេះឡើយ
ដូចជាពេលលោកជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកណាដែលទុច្ចរិត
ច្រើនអ្នកនោះទុច្ចរិតតទៅទៀត ហើយអ្នកណាដែលសៅហ្មង
ច្រើនអ្នកនោះសៅហ្មងតទៅទៀត ហើយអ្នកណាដែលសុចរិត
ច្រើនអ្នកនោះសុចរិតតទៅទៀត ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ
ច្រើនអ្នកនោះបរិសុទ្ធតទៅទៀត។ វិវរណៈ 22:10, 11។

នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីបួន ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតាគង់លើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់
ហើយនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មានសង្ឃៀវភាវមួយ ដែលមានបិទភ្នែកដោយត្រាបុរាណ។

ហើយខ្ញុំបាទបានឃើញនៅក្នុងព្រះហស្តស្នាមរបស់ព្រះអង្គគង់លើបល្ល័ង្ក
មានក្បាច់មួយ ដែលមានសរសេរទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ
ហើយបិទភ្នែកដោយត្រាបុរាណ។ វិវរណៈ ៥:១

យោងតាមការរៀបរាប់ដែលចាប់ផ្តើមពីខ្ញុំមួយ ហើយបន្តរហូតដល់ជំពូកទីបួនពីរ
យើងឃើញថា ព្រះយេស៊ូវ ដែលគួរឱ្យគោរពជាជាតិមានព្រះយេស៊ូវ
គឺជាព្រះអង្គគង់លើទទួលយកក្បាច់សង្ឃៀវភាវពីព្រះហស្តនៃព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គ
ហើយចាប់ផ្តើមបើកភ្នែកទាំងឡាយជាបន្តបន្ទាប់។
នៅពេលព្រះអង្គបើកភ្នែកទីបួនមួយ ហើយបង្ហាញសារដែលត្រូវនោះគឺជាឱយ
ជំពូកទីបួនមួយក៏បញ្ចប់។ វាបញ្ចប់ដោយសំណួរមួយដែលនាំចូលទៅកាន់ជំពូកទីបួនពីរ ជាទី
កន្លងដែលយើងឃើញចម្លងនៃចំណេះដឹងដែលមានលើកឡើងក្នុងខ្ញុំក្រោយ
នៃជំពូកទីបួនមួយ។

ដូច្នេះយើងនឹងសម្រេចបានពីការបោះពុម្ពរបស់ព្រះអង្គមានមកដល់ហើយ;
ហើយនរណាអាចឈរមាំមួន? វិវរណៈ 6:17។

ជំពូកទីបួនពីរនៃអំពីមួយសន្លឹកសៀវភៅនេះ និង «ហ្វូងមនុស្សដ៏ធំ»។
បន្ទាប់ពីបុរាណស្នាមរបស់ព្រះគួរឱ្យគោរពបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទីបួនពីរហើយ
នោះយើងឃើញភ្នែកទីបួនពីរ និងជាត្រាចងក្រងដោយ គួរឱ្យគោរពដកចេញ។
ព្យាករណ៍តម្លៃផ្សេងទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈដែលគួរឱ្យគោរពបិទភ្នែក
គឺផ្តល់នូវទាំងបួនពីរនៅក្នុងជំពូកទីបួន។ ចំណុចសាមញ្ញនោះគឺថា
ព្យាករណ៍តម្លៃនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈដែលគួរឱ្យគោរពបិទភ្នែក
ហើយអាចគួរឱ្យគោរពបើកភ្នែកមុនពេលពេលវេលាសាកលបង្ហាញបិទ គឺ «ផ្តល់នូវទាំងបួនពីរ»។

អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ បើមិនមែនជាច្រើនទសវត្សរ៍ទេ Future for America
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា “ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ” តំណាងឲ្យអ្វីៗ “ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ”
តំណាងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនៃចលនាមីឡូនីក ចាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ Sister White បញ្ជាក់អង្គភាពនេះ
ហើយបន្តថ្លែងថា “ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ” ក៏តំណាងឲ្យ “ព្រឹត្តិការណ៍នានានាពេលអនាគត
ដែលនឹងត្រូវបានបើកសម្រាប់ដោយបងប្រុស” ផងដែរ។
សេចក្តីបង្ហាញលម្អិតអំពីអង្គភាពនេះ អាចរកឃើញបាននៅក្នុង Habakkuk’s
Tables សម្រាប់អស់អ្នកដែលមិនទាន់ស្គាល់សេចក្តីពិតព្យាករណ៍ទាំងនេះ។

សេចក្តីពិតអំពីផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរដែលត្រូវបានបង្ហាញកាលពីអតីតកាល
នៃតំណាងសេចក្តីពិតដែល ប៉ុន្តែច្បាប់តាំងពីខែសីហាឆ្នាំនេះមក
ព្រះអម្ចាស់បានដកព្រះហស្តចេញពីបុរសបទទាំងនេះ
ហើយការយល់ដឹងបន្តថ្លែងត្រូវបានបើកសម្រាប់ឡើង។
យើងនឹងចាប់ផ្តើមដោយជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ៖ គម្ពីរវិវរណៈ
បន្ទាប់មកពិចារណាសេចក្តីអធិប្បាយរបស់បងស្រី White លើជំពូកនេះ។
មុនពេលយើងផ្តើមដូច្នេះ
យើងត្រូវកំណត់ចំណុចពីរដែលមិនទាក់ទងនឹងការពិចារណាអំពីផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ។

ចំណុចទីមួយ គឺថា ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតអំពីផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ
ដែលឥឡូវនេះត្រូវបានបើកសម្រាប់ឡើង នេះ
គម្ពីរឲ្យមានខុសប្លែកទាក់ទងនឹងសេចក្តីពិត
ដើម្បីបង្ហាញទាំងអស់ដែលផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរតំណាងឲ្យ ទៅក្នុងទីតាំងគ្រឹះគម្ពីរ។
នេះទើបនេះ ខ្ញុំអធិស្ឋានថា នេះហើយគឺជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ចំណុចទីពីរ
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនេះ គឺថា
គម្ពីរវិវរណៈដែលផលិតបទបង្ហាញជាសំឡេងនៃអត្ថបទទាំងនេះ
មានកម្រិតកំណត់លើចំនួនពេលវេលានៃអាចអាន និងនិយាយបាន។ ដូច្នេះ
អត្ថបទនីមួយៗត្រូវតែស្របនឹងទំនងនេះ។ តាំងពីដើមនៃការសិក្សានេះ
ខ្ញុំកំពុងជួបនឹងដំណើរការអានថា វានឹងត្រូវការអត្ថបទពីរបី
ដើម្បីបង្កើតសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ។ ឥឡូវនេះ
ចូលទៅកាន់ជំពូកទីដប់។

ហើយខ្ញុំបានឃើញថាមានប្រទេសភាព ចុះមកពីស្ថានសួគ៌
សុំរៀនពាក់ដោយពាក្យ ហើយមានឥន្ទធន្តនៃលើកុហលរបស់ទ្រង់
មុខរបស់ទ្រង់ភ្លឺដូចជាព្រះអាទិត្យ ហើយដើររបស់ទ្រង់ដូចជាសរសរលឺង។
ទ្រង់កាន់សៀវភៅក្នុងមួយដៃបើកចូលទៅក្នុងព្រះហស្ត
ហើយទ្រង់ដាក់ដៃលើសមុទ្រ និងដើរលើដីនៃដី
ហើយស្រវែកដោយសំឡេងខ្លាំង ដូចជាសិរីហស្តរក្សាហើម ហើយកាលទ្រង់បានស្រវែក
នោះផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរក៏បានបន្តលើសំឡេងរបស់វា។
កាលផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរបានបន្តលើសំឡេងរបស់វា ខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរ
តម្កល់ឲ្យបានល្អដូចជាស្ថានសួគ៌និយាយមកខ្ញុំថា
«ចូរបិទគ្រឿងសេចក្តីទាំងនេះដែលផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរបានបន្តលើ
ហើយកុំសរសេរឡើយ»។ ហើយទេវតាដែលខ្ញុំបានឃើញឈរលើសមុទ្រ
និងលើដីនៃដីនោះ បានលើកព្រះហស្តទៅកាន់ស្ថានសួគ៌
ហើយសូបថយដោយព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច

គឺព្រះអង្គគង់លើឋានបង្កើតស្ថានសួគ៌ និងអ្វីៗទាំងអស់ដល់នៃនោះក្នុងនោះ៖
ទាំងផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដល់នៃនោះក្នុងនោះ៖ ទាំងសមុទ្រ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដល់នៃនោះក្នុងនោះ៖ ថា នឹងលង់មានពលរេត្យោតហើយ។
ប៉ុន្តែនៃនោះក្នុងផែនដីនៃស្រីឡងេរេត្យោតហើយ កាលណាទ្រង់ចាប់ផ្តើមផ្តល់តុរ
នោះអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានសម្រេច
ដូចដល់នៃទ្រង់មានបុរាណដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា។
ហើយសំឡេងដល់នៃខ្សែបន្ទាត់ពីស្ថានសួគ៌នោះ មាននិយាយមកខ្សែមុខដទៀតថា
«ចូរទៅយកសៀវភៅក្នុងដៃប្រើក្នុងនោះ៖
ពីព្រះហស្តរបស់ទេវតាដល់កំពុងឈរលើសមុទ្រ និងលើផែនដី»។ ដូច្នេះ៖
ខ្សែក្រវាត់នៃកេរ្តិ៍ ហើយនិយាយទៅទ្រង់ថា «សូមប្រទានសៀវភៅក្នុងនោះមកខ្ញុំ»។
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា «ចូរយកវា ហើយបរិភោគវាចុះ
វានឹងផ្តល់ឱ្យព្រះអ្នកល្បឿន ប៉ុន្តែនៃនោះក្នុងមាត់អ្នក វានឹងផ្តល់ដូចទឹកយុម្ព»។
ហើយខ្សែក្រវាត់យកសៀវភៅក្នុងនោះពីព្រះហស្តនៃកេរ្តិ៍ ហើយបរិភោគវាទាំងមូល
ហើយនៃនោះក្នុងមាត់ខ្ញុំ វាផ្តល់ដូចទឹកយុម្ព តែកាលខ្ញុំបានបរិភោគវា
ព្រោះខ្ញុំកំលាំង។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា
«អ្នកគួរតែថ្ងៃនៃទំនាយមុខដទៀត នៃចំពោះមុខជនជាតិជាច្រើន ទាំងបុរាណ
ទាំងសាសន៍ ទាំងភាសា និងទាំងស្តេចទាំងឡាយ»។ វិវរណៈ 10:1-11។

ដោយអធិបូហាយអំពីពួកទីដប់ អ្នកស្តីរំភ័យ បានចូលដៃថា៖

«ទេវតាមានប្រទានភាព ដល់នៃឈ្មោះនៃយ៉ូហាន
មិនមែនជាបុគ្គលណាមួយនោះក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។
ការដាក់ព្រះបាទស្តាំរបស់ទ្រង់លើសមុទ្រ ហើយព្រះបាទឆ្វេងលើដីគោក បង្ហាញពីក្ល
នាទីដល់ទ្រង់កំពុងបំពេញនៃក្នុងឆាកចុងក្រោយនៃការស្នើសុំជាមួយសាតាំង។
ទីតាំងនេះសម្រាប់អំពីអំណាច
និងសិទ្ធិអធិបតេយ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់លើផែនដីទាំងមូល។
ការតស៊ូនេះបានកាន់កាប់ខ្មែរ និងកាន់កាប់ដោយខាតឡើងពីសម័យមួយទៅសម័យមួយ
ហើយនឹងបន្តដូចនោះរហូតដល់ឆាកបញ្ចប់ នៃពេលវេលាដែលសកម្មភាពដ៏ប្រសើរ
របស់អំណាចនៃសេចក្តីដ៏ឆ្លាតវៃដល់កំពូលរបស់វា។ សាតាំង
ដល់នៃសាមគ្គីជាមួយមនុស្សសាក្យក៍ នឹងបោះបញ្ចេញនៃពិភពលោកទាំងមូល
និងក្រុមជំនុំទាំងឡាយដល់នៃមិនទទួលសេចក្តីសុខស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ
ទេវតាមានប្រទានភាពនោះទាមទារឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់។
ទ្រង់បន្តលើសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញអំណាច
និងសិទ្ធិអំណាចនៃស្រីឡងេរបស់ទ្រង់ ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានរួមខ្លួនជាមួយសាតាំង
ដើម្បីបំប្លែងនឹងសេចក្តីពិត។»

«បន្ទាប់ពីផ្សាយនូវទាំងបុរាណនេះបានបន្តលើសំឡេងរបស់ខ្លួនហើយ
បទបញ្ជាដាក់មកដល់យ៉ូហាន ដូចដល់នៃមានមកដល់ដានីយ៍លើ
ទាក់ទងនឹងសៀវភៅក្នុងនោះថា៖
“ចូរបិទគ្រឿងសេចក្តីទាំងឡាយដល់នៃផ្សាយនូវទាំងបុរាណនេះបានបន្តលើច្រើនមកនោះចុះ”។
សេចក្តីទាំងនេះពាក់ព័ន្ធនឹងព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត
ដល់នឹងគ្រូប្រឹក្សាមុខដៃតាមលំដាប់របស់វា។
ដានីយ៍លើនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ខ្លួន នៅចុងបញ្ចប់នៃផែនដីទាំងឡាយ។
យ៉ូហានយើងសៀវភៅក្នុងនោះគួរមានប្រឹក្សា។ ដូច្នេះ
ពាក្យទំនាយរបស់ដានីយ៍លើក៏មានទឹកដល់នៃសមរម្យរបស់វា

នៃក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី ដដែលគួរឲ្យកោតសរសើរណាស់។
ការបរិច្ចាគនៃសៀវភៅក្នុងនោះ គឺជាសារដែលទាក់ទងនឹងពេលវេលា។»

«សៀវភៅនេះនឹងបង្ហាញ និងវិវរណៈ ជាសៀវភៅតម្លៃមួយ។ មួយជាព្រះបន្ទូលទំនាយ
មួយទៀតជាការបរិច្ចាគមុនដៃ; មួយជាសៀវភៅដែលមានបិទគុណ
មួយទៀតជាសៀវភៅដែលមានបរិច្ចាគ។
យ៉ូហានបានរៀបរាប់ទាំងឡាយដដែលផ្ទុករលាស់មានបន្ទូលឡើង
ប៉ុន្តែតែត្រូវបានបញ្ចូលជាមិនឲ្យសរសេរពីអាថ៌កំបាំងទាំងនោះឡើយ។»

«ពន្យល់ពិសេសដែលមានបុរាណដល់យ៉ូហាន
ហើយគួរឲ្យមានសម្បត្តិចំពោះក្នុងផ្ទុករលាស់ទាំងប្រាំពីរ គឺជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍
ទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងក្នុងរយៈពេលសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ។
មិនមែនជាការល្អបំផុតសម្រាប់បុរាណដទៃទៀតដឹងអំពីរឿងទាំងនេះទេ
ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានលុបបំបាត់ជាច្រើន។ តាមលំដាប់របស់ព្រះ
សេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យបំផុត និងឈានមុខនានា នឹងគួរឲ្យមានបុរាណ។
សាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ គួរតែត្រូវបានបុរាណ
ប៉ុន្តែមិនគួរបរិច្ចាគមុនដៃពន្យល់បន្តិចម្តងទៀតឡើយ
មុនពេលសារទាំងនេះបានបំពេញកិច្ចការជាក់លាក់របស់វា។
នេះគួរឲ្យមានតំណាងដោយទេវតាដែលឈរជាមួយជើងមួយលើសមុទ្រ
ដោយបុរាណដោយសម្បត្តិដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមបំផុតថា
ពេលវេលានឹងមិនមានទៀតឡើយ។» The Seventh-day Adventist Bible Commentary,
volume 7, 971.

«ទេវតាមានប្រទានភាព» ដែលមានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មានសារមួយ
ដែលយ៉ូហានគួរឲ្យមានបុរាណបរិច្ចាគ។ អ្វីដែលយ៉ូហានបានបរិច្ចាគ គឺជាសារមួយ
ប៉ុន្តែវាជាសារដែលគួរឲ្យយកទៅកាន់បុរាណដទៃរបស់ព្រះយ៉ាងច្បាស់លាស់
មិនមែនទៅកាន់លោកីយទាំងមូលទេ។ ការទទួលស្គាល់ថា
អនុករទទួលសារនៃក្នុងវគ្គនេះជានរណា គឺសំខាន់ណាស់
ព្រោះទោះបីជាព្រះគ្រីស្ទបានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
ដោយសម្បត្តិការផ្តល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ ហើយដូច្នេះកំណត់ថា
ពេលវេលាសាររបស់ទេវតាទីមួយនឹងគួរឲ្យមាននូវទៅកាន់លោកីយទាំងមូលក៏ដោយ
ក៏សៀវភៅក្នុងដែលយ៉ូហានគួរបរិច្ចាគនោះ កំពុងបញ្ជាក់ពីពេលដែលប្លុកស្តេចដ៏និយម
បានបុរាណអារាមសញ្ញាប្លុកស្តេចដ៏និយមទៅឲ្យពួក Millerites។
នៃពេលវេលាព្រះគ្រីស្ទបានចុះមកជាមួយសៀវភៅក្នុង
ទ្រង់កំពុងបញ្ជាក់ទំនាក់ទំនងសន្តិសញ្ញារបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងពួកជំនុំពីទីហោស្តបាន
ហើយក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះក៏កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណ Millerite
ថាជាអ្នកសន្តិសញ្ញាដែលទ្រង់បានផ្តល់សេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ផងដែរ។ ពួក Millerites
គឺជាបុរាណមួយក្រុម ដែលពីមុនមកមិនមែនជាអ្នកសន្តិសញ្ញារបស់ព្រះទេ។
ពួកហោស្តមិនដែលផ្តល់ឲ្យគ្នាឡើយ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា មនុស្សសប្បុរសឈឺ
ចូរក្រោកឈរលើជើងរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយនឹងអ្នក។
ហើយព្រះវិញ្ញាណក្តីចូលមកក្នុងខ្ញុំ នៅពេលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ
ហើយផ្តល់ឲ្យខ្ញុំឈរលើជើងរបស់ខ្ញុំ

ដើម្បីបិទខ្សែបាត់ទ្រង់ដែលមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ
ខ្ញុំចាត់អ្នកទៅកាន់ពួកកូនចៅអីស្រាអែល
គឺទៅកាន់ជាតិប្រហែលមួយដលៃហានប្រហែលប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ពួកគេ
និងបុព្វបុរសរបស់ពួកគេហោសប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសទាំងនឹងខ្ញុំ
រហូតដល់ថ្ងៃនៃគេម្តងៗ ដុបិតពួកគេដោយកូនចៅដែលមុខក្បាស និងចិត្តរឹងរូស។
ខ្ញុំចាត់អ្នកទៅកាន់ពួកគេ ហើយអ្នកគួរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា
ព្រះជាម្ចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ ហើយពួកគេ
ទោះជាពួកគេនឹងស្តាប់ក៏ដោយ ឬទោះជាពួកគេនឹងមិនព្រមស្តាប់ក៏ដោយ
(ដុបិតពួកគេដោយស្មោះត្រង់ប្រហែលមួយ) ក៏ពួកគេនឹងដឹងថា
មានហោរាម្នាក់នៅកណ្តាលពួកគេ។ ហើយអ្នក មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ
កុំខ្លាចពួកគេឡើយ ក៏កុំខ្លាចពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេដែរ ទោះបីបន្ទាល់
នឹងគុម្ពបន្ទាល់នៅជុំវិញអ្នក ហើយអ្នករស់នៅក្នុងចំណោមខ្មោចរឹកដោយ
កុំខ្លាចពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេឡើយ
ហើយកុំស្រឡាត់ចិត្តចំពោះទឹកមុខរបស់ពួកគេឡើយ
ទោះបីពួកគេដោយស្មោះត្រង់ប្រហែលក៏ដោយ។
ហើយអ្នកគួរនិយាយពាក្យរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ពួកគេ
ទោះជាពួកគេនឹងស្តាប់ក៏ដោយ ឬទោះជាពួកគេនឹងមិនព្រមស្តាប់ក៏ដោយ
ដុបិតពួកគេប្រហែលយ៉ាងខ្លាំងបំផុត។ ប៉ុន្តែអ្នក មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ
ចូរស្តាប់អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នក; កុំប្រហែលដូចស្រីស្រីប្រហែលនោះឡើយ;
ចូរបរិភោគរបស់អ្នក ហើយបរិភោគអ្វីដែលខ្ញុំផ្ញើអ្នក។
ហើយកាលខ្ញុំកុរឡើយមើល នោះយើងឆ្ងាយមកកាន់ខ្ញុំ; ហើយមើល
នោះមានរមួសរៀកនៅមួយនៃកូនដទៃទៀត។ ហើយទ្រង់លាតវាទៅមុខខ្ញុំ;
ហើយវាមានអកុសលរសនៅទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ;
ហើយនៅក្នុងនោះមានសរសេរពីការទ្រព្យ ការកាន់ទុក្ខ និងវេទនា។ ម្យ៉ាងទៀត
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ
ចូរបរិភោគអ្វីដែលអ្នករកឃើញ; ចូរបរិភោគរមួសនេះ
ហើយនិយាយទៅកាន់ស្រីស្រីអីស្រាអែល។ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏បរិភោគរបស់ខ្ញុំ
ហើយទ្រង់ផ្ទេរឲ្យខ្ញុំបរិភោគរមួសនោះ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា
មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ ចូរឲ្យពោះរបស់អ្នកបរិភោគ
ហើយបំពេញពោះរបស់អ្នកដោយរមួសនេះដែលខ្ញុំផ្ញើអ្នក។
នោះខ្ញុំក៏បរិភោគវា; ហើយវាផ្តល់អំណរដល់ខ្ញុំដូចទឹកយូរ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា មនុស្សសប្បុរសឆ្ងាយ
ចូរទៅកាន់ស្រីស្រីអីស្រាអែល ហើយនិយាយដោយពាក្យរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ពួកគេ។
ដុបិតអ្នកមិនគួរឲ្យមានចាត់ទៅកាន់ជនជាតិដែលនិយាយភាសាចម្បងកែ
និងមានភាសាពិបាកឡើយ គឺទៅកាន់ស្រីស្រីអីស្រាអែលវិញ;
មិនមែនទៅកាន់ជនជាតិជាច្រើនដែលនិយាយភាសាចម្បងកែ និងមានភាសាពិបាក
ដែលអ្នកមិនអាចយល់ពាក្យរបស់ពួកគេបានឡើយ។ ពិតប្រាកដណាស់
បុរសនិប្បូនចាត់អ្នកទៅកាន់ពួកគេ នោះពួកគេនឹងស្តាប់អ្នក។
ប៉ុន្តែស្រីស្រីអីស្រាអែលនឹងមិនព្រមស្តាប់អ្នកឡើយ;
ដុបិតពួកគេមិនព្រមស្តាប់ខ្ញុំទេ; ព្រោះស្រីស្រីអីស្រាអែលទាំងមូលសុទ្ធតែមុខក្បាស
និងចិត្តរឹង។ មើល ខ្ញុំបានផ្ទេរឲ្យមុខរបស់អ្នករឹងមាំទល់នឹងមុខរបស់ពួកគេ
ហើយថ្មដាសរបស់អ្នករឹងមាំទល់នឹងថ្មដាសរបស់ពួកគេ។
ខ្ញុំបានផ្ទេរឲ្យថ្មដាសរបស់អ្នករឹងមាំជាងគុប្បងកែដែលរឹងជាងថ្មមកុលវិង;

កុំខូចពួកគេឡើយ ហើយកុំសង្វេគចិត្តចំពោះទឹកមុខរបស់ពួកគេឡើយ
ទោះបីពួកគេផ្សេងស្រដៀងប្រហែលនឹងដោយ។ មួយទៀត
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា មនុស្សបុគ្គលអើយ
ចូរទទួលពាក្យទាំងអស់របស់ខ្ញុំនឹងនិយាយនឹងអ្នកទុកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក
ហើយចូរស្តាប់ដោយគួរចៀករបស់អ្នក។ អសេគោល 2:1-3:10។

នោះពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះមកជាមួយនឹងសង្ឃឹកនៅតូច
ដដែលយ៉ាងណាទទួលយកហើយបរិភោគ វានៅក្នុង «មាត់» របស់គាត់
«ផ្កាមីដូចទឹកយុម៉ូ»។ យ៉ូហាន អ្នកទទួលវិវរណៈ និងអសេគោល ទាំងពីរនាក់
បានទទួលសារមួយពី «ព្រះហស្ត» របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អសេគោល ហើយដូចនេះយ៉ូហានផងដែរ
មានសារមួយត្រូវប្រកាសទៅកាន់ «ពូជវង្សអីស្រាអែល»
មិនមែនទៅកាន់អ្នកដទៃនោះទេខាងក្រៅអីស្រាអែលឡើយ។
បុរសនិបត្តិអ្នកដទៃនោះខាងក្រៅអីស្រាអែលបានស្រាវជ្រាវ ពួកគេនឹងទទួលយកវា
ប៉ុន្តែមិនមែនអីស្រាអែលទេ ដូច្នេះ «ពូជវង្ស» អីស្រាអែល «ទាំងមូល»
«មានចិត្តក្រអឺតក្រអឺម និងវិង្សស»។ ពូជវង្សអីស្រាអែលទាំងមូល (ពូជវង្សទាំងមូល)
មានការបោះបង់ទាំងស្រុង។ អីស្រាអែលក្នុងឆ្នាំ 1840 ត្រូវបានគំរាមនាំទៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១០ ថាជាពួកជំនុំនៅក្នុងទីរោងចក្រ។
ពួកគេបានបំពេញពេលវេលាពេលវេលាសកលបងរបស់ពួកគេដោយហើយ។

ទោះបីជាសារនោះនឹងមិនត្រូវបានស្តាប់ដោយអីស្រាអែលក៏ដោយ
ក៏ហោរានៅតែត្រូវបានបង្កើតឡើងនូវសារនៃសង្ឃឹកនៅតូចនោះទៅដល់ពួកគេ
ដើម្បីបើកពួកគេឲ្យទទួលខុសត្រូវចំពោះការបដិសេធពិន័យនៃវេតាទីមួយ។
នៅក្នុងសង្ឃឹកនៃការជំនុំដូច្នេះ
ពួកគេត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះការបដិសេធមិនព្រមស្តាប់សាររបស់ «ហោរា» ដែលបាន
«ស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ»។ ការបដិសេធហោរា
គឺជាការបដិសេធសារដែលបានប្រទានដល់ហោរាដោយទេវតាការប្រៀល
ដែលខ្លួនទ្រង់ផ្ទាល់បានទទួលសារនោះពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានទទួលវាពីព្រះវរបិតា។ នៅពេល
ដែលព្រះគ្រីស្ទយាងចុះមកជាមួយសារនៃសង្ឃឹកនៅតូចនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ នោះ
វាស្របបំផុតនឹងពេលវេលាវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមកនៅពេលព្រះបាទទ្រង់ទទួលបុណ្យ
ឈ្មោះមុនៗទឹក។ ការនោះត្រូវបានបង្ហាញជាមុនដោយលោកម៉ូសេនៅឯគុម្ពភ្នំវិង្សសនេះ
ហើយនោះគឺជាសញ្ញាសម្គាល់ដ៏ណាស់កាលដែលនោះដែលមាននៅក្នុងគ្រប់ចលនាកំណើន
នៃម្តងទាំងអស់។

«ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើផែនដី បង្ហាញឲ្យយើង
ពិសម័យមួយទៅសម័យមួយ នូវភាពស្រដៀងគ្នាដ៏គួរឲ្យកត់សម្គាល់
ក្នុងគ្រប់ការកើនឡើងដ៏ធំៗ ឬចលនាសាសនាទាំងអស់។
គោលការណ៍នៃការប្រព្រឹត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះមនុស្ស តែងតែដដែលជានិច្ច។
ចលនាសំខាន់ៗនៃម័យបច្ចុប្បន្ន
មានគូសរបរបស់វាជាមួយនឹងចលនាទាំងឡាយនៃអតីតកាល
ហើយបទពិសោធន៍របស់ពួកជំនុំនៅក្នុងសម័យមុនៗ
មានមធ្យោបាយដែលមានគុណយ៉ាងខ្ពស់សម្រាប់សម័យរបស់យើងផ្ទាល់»។ The Great
Controversy, 343.

ការដួលរលំនៃអធិបតយោយភាពអូតូម៉ង់នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
(ដដែលជាពេលដែលយ៉ូហាន និងអសេគោលបានបរិភោគសង្ឃឹមនៅក្នុងដៃសុចិត្តនៅក្នុង
«ព្រះហស្ត» របស់ព្រះគ្រីស្ទ) សម្រាប់ «ការផ្តល់អំណាច» ដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ ដែលបាន
«មកដល់» នៅ «គ្រាប់បញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។ វាក្យបាស «ផ្តល់អំណាច»
ដោយការបញ្ចាក់អំពីក្បួនទំនាយដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ពួក Millerites គឺ
គោលការណ៍មួយឆ្នាំសម័យនឹងមួយថ្ងៃ។ បន្ទាប់មក
ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមសង្គ្រោះព្រះវិហាររបស់ពួក Millerite
ដូចដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសពេលវេលាទ្រង់ទទួលបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រ។

«ជំនឿដែលរុញបញ្ជូនរាល់នាមដែល ឥឡូវនេះត្រូវបានពង្រឹងឡើង
ហើយគាត់បានឆ្លើយថា “បើ ព្រះអង្គគឺជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ;
ព្រះអង្គគឺជាស្តេចនៃអ្វីស្រដៀងគ្នា” ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា
“ដោយព្រះខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំប្រាប់យើងអ្នកនៅក្នុងដៃម្សិល
តើអ្នកជឿឬ? អ្នកនឹងឃើញការអស្ចារ្យជាងទាំងនេះទៀត។”
ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា “ពិតប្រាកដណាស់ ពិតប្រាកដណាស់
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ
អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញស្តេចស្តេចប្រាកដ
ហើយទេវតារបស់ព្រះឡើងនិងចុះមកលើបុគ្គលនីមួយៗ។”»

«នៅក្នុងសិស្សដំបូងប៉ុន្មាននាក់នេះ គ្រឹះរបស់ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបានកំពុងត្រូវបានដាក់ដោយ
ការខិតខំទាំងអស់របស់បុគ្គលនីមួយៗ។ ដំបូង
យ៉ូហានបានណែនាំសិស្សរបស់គាត់ពីរនាក់ទៅរកព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក
មុនាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងនេះបានរកឃើញបងប្អូនមុនាក់
ហើយនាំគាត់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានហៅគ្រីស្ទឱ្យមកទ្រង់
ហើយគ្រីស្ទបានចេញទៅស្រវឹងរកណាមួយ»។ Spirit of Prophecy, volume 2, 66.

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
ដោយមានសង្ឃឹមនៅក្នុងប្រឹក្សានៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ នោះការនេះត្រូវបានបង្ហាញ
ជាមុនដោយនិមិត្តរូបនៅក្នុងចលនាក្រៃម្យ៉ាងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៅលើផែនដីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ព្រោះរាល់ចលនាក្រៃម្យ៉ាងទាំងអស់សុទ្ធជាជាការសញ្ញាសម្រាប់ដូចគ្នា។ លោកម៉ូសេ
និងចលនាក្រៃម្យ៉ាងដែលលោកបានដឹកនាំចេញមក
ក៏មានសញ្ញាសម្រាប់ដូចគ្នានោះដែរ។
បទពិសោធន៍របស់លោកម៉ូសេនៅឯព្រំដែនដីកំពុងនេះ ជានិមិត្តរូបជាមុននៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធយាងចុះមកនៅពេលព្រះគ្រីស្ទទទួលបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រ
ដដែលការនោះវិញជានិមិត្តរូបជាមុននៃឆ្នាំ 1840 ហើយឆ្នាំ 1840
នោះវិញជានិមិត្តរូបនៃថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
នៅពេលដែលទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 18 បានយាងចុះមក។

ការ «មកដល់» នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងការ «មកដល់» នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ និងការ
«មកដល់» នៃសាររបស់ទេវតាទីបី សុទ្ធជាជាការបញ្ជាក់ដោយទេវតា
ទេវតាទីមួយមានសង្ឃឹមនៅក្នុងមួយនៃក្នុងដៃរបស់គាត់
ទេវតាទីពីរមានសំណើមួយនៃក្នុងដៃរបស់គាត់
ហើយទេវតាទីបីមានក្បាច់សរសេរមួយនៃក្នុងដៃរបស់គាត់។
ដោយសក្ខីកម្មរបស់មនុស្សពីរបីនាក់ សេចក្តីពិតមួយត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ទេវតាទាំងបី មិនថានៅពេលពួកគេមកដល់ ឬនៅពេលពួកគេទទួលអំណាចក្នុង
សុទ្ធជតមោនសារមួយនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។

យ៉ូហាន និង អសេគោល តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលបានបរិភោគសារនោះ
នៅពេលសាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបាន «ផ្តល់អំណាច»
ដល់ជាសញ្ញាសម្គាល់បុរេគុណសុភមគ្គីសុភមគ្គីនាពេលដែលសាររបស់ទេវតាទីមួយ
«បានមកដល់» នៅឆ្នាំ 1798។

ភាពខុសគ្នារវាង «ការមកដល់» នៃសារមួយ និង «ការប្រទានអំណាច» ដល់សារនោះ
គឺជាការបង្កើនកម្រិតនៃសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង ដែលត្រូវកត់សម្គាល់។
នៅពេលយើងពិចារណាខគម្ពីរខាងក្រោម សូមកត់សម្គាល់ថា
គោលបំណងរបស់ទេវតាទីមួយ គឺដូចគ្នាបេះបិទនឹងគោលបំណងរបស់ទេវតានៅក្នុង
វិរាមៈ ជំពូក ១៨ ដែលបំភ្លឺនៃដំណើរសិរីល្អរបស់គាត់។ សូមកត់សម្គាល់ផងដែរថា
សារនីមួយៗបង្កឲ្យមានការបង្កើនកម្រិត ដែលបង្កើតអ្នកចម្បងបង្កើនពីរបួសទៅ។

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សុចានស្តីទាំងមូលមានចំពោះ
កិច្ចការដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅលើផ្ទៃដី។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់បសេកកម្មដល់ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយ [ទេវតាទីមួយ] ឲ្យចុះមក
ហើយព្រះមានដល់អ្នកស្មោះត្រង់នៅលើផ្ទៃដីឲ្យគ្រប់គ្រងខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកដល់
លើកទីពីរបស់ព្រះអង្គ។
នៅពេលទេវតានោះចាកចេញពីភូមិមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅសុចានស្តី
មានពន្លឺដ៏ភ្លឺចង្អាត និងរុងរឿងយ៉ាងខ្លាំងមួយបាននាំមុខគាត់។
ខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ថា បសេកកម្មរបស់គាត់គឺដើម្បីបំភ្លឺនៃដំណើរសិរីល្អរបស់គាត់
និងព្រះមានមនុស្សអំពីសច្ចក្រីក្ររោងដៃកំពុងមករបស់ព្រះជាម្ចាស់។
មនុស្សជាច្រើនបានទទួលពន្លឺនោះ។ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះ
មានខ្លះហាក់ដូចជាមានភាពមិនម៉ត់យ៉ាងខ្លាំង ខណៈដែលខ្លះទៀតមានអំណរ
និងគួរកេរ្តិ៍យ៉ាងខ្លាំង។
អស់អ្នកដែលទទួលពន្លឺនោះបានបរិយាយរបស់ខ្លួនទៅកាន់សុចានស្តី
ហើយលើកគម្ពីរព្រះជាម្ចាស់។
ទោះបីជាពន្លឺនោះបានចាក់ទៅលើមនុស្សទាំងអស់ក៏ដោយ
ក៏មានខ្លះគ្មានតម្លៃចិត្តនៅក្នុងរោងឥទ្ធិពលរបស់វាប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែមិនបានទទួលវាដោយអស់ពីចិត្តឡើយ។
មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានពង្រួសដោយសច្ចក្រីក្ររោងដៃយ៉ាងខ្លាំង។ អ្នកបម្រើព្រះ
និងបុរាណប្បវត្តន៍បានប្រមូលគ្នាជាមួយពួកអាក្រក់
ហើយបានប្រឆាំងយ៉ាងរឹងមាំនឹងពន្លឺនៃទេវតាដ៏មានអំណាចនោះបានបញ្ចេញមក។
ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលបានទទួលវា បានដកខ្លួនចេញពីលំនាំដើម
ហើយបានប្រមូលគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយ។»

«សាតាំង និងទេវតារបស់វា បានមាញឹកយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការខិតខំទាក់ទាញគំនិតរបស់
មនុស្សឲ្យបានច្រើនតាមដៃអាចារ្យច្រើននៅបាន ឲ្យចេញឆ្ងាយពីពន្លឺ។
ក្រុមអ្នកដែលបានបដិសេធពន្លឺនោះ
ត្រូវបានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចក្រីក្រដ៏ងងឹត។
ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះកំពុងយល់មើល
ដោយមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជុំវិញរៀបរៀង
លើបុរាណប្បវត្តន៍នៃអះអាងថាជាប្រសព្វ។»

ដើម្បីបើកគំរូអំពីចរិតលក្ខណៈដដែលៗក្នុងគោលបំណងបង្ហាញឡើង
ខណៈដែលសារដដែលមានបុរាណកម្មពីស្ថានសួគ៌ គួរឲ្យមាននាមកបង្ហាញដល់ពួកគេ។
ហើយដោយព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនណាស់ដែលអះអាងថាសុទ្ធាញ្ច្រព្យុយស្ទ័រ
បង្ហាញពីសារស្ថានសួគ៌នោះដោយការមើលងាយ ការចម្លែក និងការស្អប់ខ្ពើម
ទេវតាមុន្នាក់ដែលកាន់រូបរាងស្រស់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់
បានកត់ត្រាទុកនូវកំណត់ហេតុដ៏អាម៉ាស់នោះ។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលពោរពេញដោយសច្ចក្រឹតកំហឹង
ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រូរូបមានមើលស្រាលយ៉ាងដូច្នេះ
ដោយអ្នកដើរតាមទ្រង់ដែលអះអាងថាជាប្រធាន។»

«ខ្ញុំឃើញសច្ចក្រឹតខកចិត្តរបស់អស់អ្នកដដែលខកចិត្ត
ខណៈដែលពួកគេមិនបានឃើញព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅពេលរលោងដែលបានរំពឹងទុក។
គោលបំណងរបស់ព្រះគឺដើម្បីលាក់បាំងអនាគត
ហើយនាំស្រុករបស់ទ្រង់មកដល់ចំណុចនៃការសម្រេចចិត្ត។
បើគ្មានការប្រកាសអំពីពេលវេលាជាក់លាក់សម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ
នោះក៏ចូចការដែលព្រះបានកំណត់ទុក នឹងមិនអាចសម្រេចបានឡើយ។
សាកាំងកំពុងនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យសម្លឹងទៅឆ្ងាយក្នុងអនាគត
ចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំៗដែលទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះ
និងការបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលបង។ វាជាការចាំបាច់ដែលប្រជាជនគួរឲ្យមាននាមកឲ្យ
ស្រងៃរកដោយចិត្តអស់ពីការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់បច្ចុប្បន្ន។»

«លុះពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ
អ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានទទួលពន្លឺរបស់ទេវតានោះយ៉ាងពេញលេញ
បានរួមជាមួយនឹងអ្នកទាំងឡាយដែលបានមើលងាយសារនោះ
ហើយពួកគេបានបង្កើតអាក្រក់ក្នុងអំឡុងពេលខកចិត្ត។ ទេវតាទាំងឡាយបានកត់ស
ម្គាល់ស្ថានភាពរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលប្រកាសថាជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។
ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាជាក់លាក់នោះ បានសាកលបង និងបញ្ចេញពួកគេ
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនណាស់គួរឲ្យមានថ្វីក្នុងដៃជញ្ជីង
ហើយគួរឲ្យមានឃើញថាខ្មៅខ្មៅ។ ពួកគេបានអះអាងយ៉ាងខ្លាំងថា ខ្លួនជាគ្រីស្ទបរិស័ទ
ប៉ុន្តែស្មើគ្នាគ្រប់បុរាណទាំងអស់ ពួកគេបានបរាជ័យក្នុងការដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។ សា
តាំងបានគូរកេរដំពោះស្ថានភាពរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលប្រកាសថាជាអ្នកដើរតា
មព្រះយេស៊ូវ។»

«គាត់បានចាប់ពួកគេនៅក្នុងអន្ទាក់របស់គាត់។
គាត់បាននាំមនុស្សសភាគច្រើនឲ្យចាកចេញពីផ្ទះគ្រូរូប
ហើយពួកគេកំពុងពុយយាមឡើងទៅស្ថានសួគ៌តាមផ្លូវផ្សេងទៀត។
ទេវតាទាំងឡាយបានឃើញអ្នកបរិសុទ្ធ និងអ្នកសុភាគសុទ្ធ
គួរឲ្យមានលាយឡំជាមួយមនុស្សមានហឫទ័យនៅក្នុងសីលធម៌
និងជាមួយមនុស្សស្លាប់ពុកដែលស្រឡាញ់លោកីយ។
ពួកគេបានយល់មើលថែវក្សាសិស្សសព្វគ្រប់របស់ព្រះយេស៊ូវ;
ប៉ុន្តែមនុស្សពុករលួយទាំងនោះកំពុងមានឥទ្ធិពលលើអ្នកបរិសុទ្ធ។ អស់អ្នកដដែល
លង្ហិនចិត្តរបស់ពួកគេនេះក្នុងដោយបំណងបុរាណដ៏ខ្លាំងក្លាចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ
គួរឲ្យមានហាមឃាត់ដោយបងប្អូនដដែលអះអាងខ្លួនថាជាប្រធាន
ឲ្យមិននិយាយអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់។ ទេវតាទាំងឡាយបានឃើញទិដ្ឋភាពនោះ ហើយ
មានចិត្តអាណិតអាសូរដល់សំណល់ដែលស្រឡាញ់ការលេចមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ

«ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយទៀត [ទេវតាទីពីរ] ត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យចុះមកផងដែរ។
ព្រះយស្ទីរបានដាក់សំណល់មួយក្នុងដៃរបស់ទេវតានោះ
ហើយនោះពេលដែលទេវតានោះចុះមកដល់ផងដែរ គាត់បានសួរកែឡើងថា
“ហើយឡូនបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ”។ បន្ទាប់មក
ខ្ញុំឮបានឃើញពួកអ្នកកងលែខកចិត្ត
លើកក្នុងកែវរបស់ពួកគេឡើងទៅស្ថានសួគ៌មួយទៀត
ដោយសម្លឹងរង់ចាំការបង្ហាញខ្លួនរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ
ដោយសច្ចក្តីជំនឿ និងសច្ចក្តីសង្ឃឹម។
ប៉ុន្តែមិនសូវជាច្បាស់នោះទេ ហាក់ដូចជានៅតែស្ងៀមស្ងួតក្នុងស្ថានភាពលុងដៃខ្លួន
ដូចជាកំពុងដកេលក់; ទោះជាយ៉ាងណា
ខ្ញុំអាចឃើញស្ថានភាពនៃកុំឡាយដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃលើកមុខរបស់ពួកគេ។
ពួកអ្នកកងលែខកចិត្តបានឃើញតាមរយៈបទគម្ពីរថា
ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងគុណនុយារពល
ហើយថាពួកគេត្រូវតែរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការសម្រេចពេញលេញនៃនីមិត្ត។ ក
សុត្តាន្តដដែលដែលបាននាំពួកគេឲ្យទទួលបាននូវចំពោះព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅក្នុងឆ្នាំ
នា 1843 ក៏បាននាំពួកគេឲ្យរំពឹងទុកទ្រង់នៅក្នុងឆ្នាំ 1844 ដដែល។ ទោះយ៉ាងណា
ខ្ញុំឮបានឃើញថា មនុស្សភាគច្រើនមិនមានកម្លាំងកុលាហាននោះ
ដែលបានសម្គាល់សច្ចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 ទេ។
ការខកចិត្តរបស់ពួកគេបានផ្ទុះឡើងវិញដោយសច្ចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេចុះខ្ពស់ទៅ»។

«ខណៈដែលបុរាណសុត្តន្តរបស់ព្រះបាទមគ្គីនាក្នុងសម័យកែវរបស់ទេវតាទីពីរ កងទ័ពស្ថាន
សួគ៌បានកាត់សម្គាល់ដោយការចាប់អារម្មណ៍ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះឥទ្ធិពលរបស់
សាសនា។ ពួកគេបានឃើញមនុស្សជាច្រើនដែលមានឈ្មោះថាជាគ្រិស្តបរិស័ទ
បរិមកដោយការមើលងាយ និងការចម្លងចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលបានខកចិត្ត។
ខណៈដែលពាក្យទាំងនេះបានផ្តល់ការចម្លើយប្រយោជន៍ដល់ចំណង់
“អ្នករាល់គ្នាមិនទាន់បានឡើងទៅនៃឡើងទៅ” ទេវតាមួយអង្គបានកាត់ត្រា។
ទេវតានោះបានមានបន្ទូលថា “ពួកគេកំពុងចម្លងចំពោះ” ខ្ញុំឮត្រូវបានបង្ហាញឲ្យ
ដាក់ទៅមើលអំពីហេតុផលនៃគុណមួយដែលបានប្រព្រឹត្តទៅសម័យបុរាណ។
អលើយ៉ាត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ហើយអារាមរបស់គាត់បានផ្តល់កម្លាំងដ៏អលើស។ បន្ទាប់មក យុវជនអាក្រក់ទាំងឡាយ
ដែលបានរៀនពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេឲ្យមើលងាយបុរសរបស់ព្រះ
បានដើរតាមអលើស ហើយសួរកែចំណង់ថា “ឡើងទៅចុះ ឯងកុហល់ទំព័រអលើស;
ឡើងទៅចុះ ឯងកុហល់ទំព័រអលើស” ដោយការប្រមាថអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ដូចនេះ
ពួកគេបានប្រមាថព្រះ
ហើយបានជួបនឹងទណ្ឌឧកម្មរបស់ខ្លួននៅទីនោះនិងនៅពេលនោះតម្រង។
ដូចគ្នានេះដែរ អស់អ្នកដែលបានស្លាប់ចំណង់
និងប្រមាថគំនិតអំពីការឡើងទៅរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
នឹងត្រូវបានទុកស្រពនៃចំណង់សច្ចក្តីក្នុងរោងរបស់ព្រះ
ហើយនឹងត្រូវបានផ្ទុះឡើងវិញ ការលង្វើស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គបង្កកើតរបស់ពួកគេ
មិនមែនជារឿងស្រាលឡើយ។»

«ព្រះយស្ទីរបានប្រទានបសេកកម្មដល់ទេវតាផងដែរទៀត ឲ្យហោះទៅយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដើម្បីស្វែងរកឡើងវិញ និងពង្សនៃជំនឿដែលកំពុងទន់ខ្ពស់ទៅរបស់សុត្តន្តរបស់ទ្រង់

ហើយរៀបចំពួកគេឲ្យយល់អំពីសាររបស់ទេវតាទីពីរ
និងអំពីចលនាដ៏សំខាន់ដល់មិនយូរប៉ុន្មាននឹងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅស្តីពី
ខ្សែបន្ទាត់យើងនេះទទួលបានអំណាច និងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយហោះទៅជនដ៏យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ពួកគេ
ក្នុងការជួយដល់ទេវតាទីពីរក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់។
ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយបានក្លាយជាស្នាមស្រមោលរបស់ព្រះ
ខណៈដែលទេវតាទាំងឡាយបានសួរកែវថា៖ “មើល កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ;
ចូរចេញទៅជួបទ្រង់ចុះ”។ បន្ទាប់មក ខ្សែបន្ទាត់យើងនេះដែលបានខកចិត្ត
ក្រោកឡើង ហើយស្របតាមទេវតាទីពីរ បុរសថា៖ “មើល
កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ; ចូរចេញទៅជួបទ្រង់ចុះ”។
ពន្លឺដ៏ទេវតាទាំងឡាយបានជួបគ្នាភ្លាមៗដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់។ សាតាំង
និងពួកទេវតារបស់វាបានព្យាយាមរារាំងពន្លឺនេះ មិនឲ្យរីកសាយភាយ
និងមិនឲ្យមានឥទ្ធិពលតាមគោលបំណងរបស់វា។
ពួកវាបានគាំទ្រនឹងទេវតាស្តីពីស្តីស្តី ដោយនិយាយប្តាប់ពួកវាថា
ព្រះបានបញ្ជូនតែមនុស្សទាំងឡាយហើយ ហើយថា ទោះបីពួកវាមានពន្លឺ
និងអំណាចទាំងអស់ក៏ដោយ ក៏មិនអាចផ្សព្វផ្សាយលោកីយ៍ជឿថា
ព្រះគ្រីស្ទកំពុងយាងមកបានដែរ។ ប៉ុន្តែ ទោះបីសាតាំងបានខិតខំបិទផ្សារ
និងទាញចិត្តរបស់មនុស្សឲ្យចេញឆ្ងាយពីពន្លឺក៏ដោយ
ទេវតារបស់ព្រះបានបន្តកិច្ចការរបស់ពួកគេ....»

«ពេលដែលការប្តេជ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូវបានបិទបញ្ចប់នៅទីបរិសុទ្ធ
ហើយទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយឈរនៅមុខហិបដល់ផ្ទះកុរីត្រូវបានរំលឹកដល់ព្រះ
ទ្រង់បានចាត់ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយផ្សេងទៀត ជាមួយនឹងសារទីបី
ទៅកាន់ពិភពលោក។ សន្និដ្ឋានមួយត្រូវបានដាក់ក្នុងដៃរបស់ទេវតានោះ
ហើយនៅពេលគាត់ចុះមកផែនដីដោយអំណាច និងសិរីរុងរឿង
គាត់បានបុរសការពារមានដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមួយ
ជាមួយនឹងការគំរាមកំហែងដ៏ធ្ងន់ធ្ងររំលោភបំផ្លាញដល់មនុស្សស្នាមដៃទទួលបាន។
សារនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង
ដើម្បីដាក់កូនចៅរបស់ព្រះឲ្យស្ថិតក្នុងការប្រុងប្រយ័ត្ន
ដោយបង្ហាញដល់ពួកគេអំពីម៉ោងនៃការល្អ និងសេចក្តីរំលោភ
ដល់ស្ថិតនៅខាងមុខពួកគេ។ ទេវតាបានបុរសសាសន៍ថា៖
“ពួកគេនឹងត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងការប្រយុទ្ធយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយសត្រូវសាហាវ
និងរូបរបស់វា។ សេចក្តីសង្ឃឹមត្រូវតែរស់នៅក្នុងសេចក្តីជឿអស់កល្បជានិច្ច
គឺត្រូវនៅឲ្យខ្ចីជាប់ជួនមិនរងគ្រោះរងគ្រោះ។
ទោះបីជាជីវិតរបស់ពួកគេស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ក៏ដោយ
ពួកគេត្រូវតែកាន់ខ្ជាប់សេចក្តីពិតឲ្យមាំមួន។”
ទេវតាទីបីបិទសាររបស់ខ្លួនដោយពាក្យដូចនេះថា៖
“នៅទីនេះមានការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ៖
នៅទីនេះមានអ្នកដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ” នៅពេលគាត់និយាយពាក្យទាំងនេះមុតងទៀត
គាត់បានចង់អូសទៅកាន់ទីសក្ការៈនៅស្តីស្តី។
គំនិតរបស់អស់អ្នកដល់ទទួលយកសារនេះ ត្រូវបានបង្កើតនៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត
ជាទីដល់ព្រះយេស៊ូវឈរនៅមុខហិប ដោយកំពុងផ្សព្វផ្សាយអង្គរចុងក្រោយរបស់ទ្រង់

សម្រាប់អស់អ្នកក្នុងសង្គមចេតិយក្រុមគ្រូតាគុណានៅតែបែនតសម្រាប់ពួកគេ
និងសម្រាប់អស់អ្នកក្នុងសង្គមរំលងក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះដោយមិនដឹងខ្លួន។
ការជូននេះត្រូវបានផ្ទេរឱ្យដឹងសម្រាប់ទាំងមនុស្សសុចរិតក្នុងសង្គមសុលាប
និងសម្រាប់ទាំងមនុស្សសុចរិតក្នុងសង្គមរំលង។
រួមបញ្ចូលទាំងអស់អ្នកក្នុងសង្គមសុលាបដោយទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែដោយមិនបានទទួលពន្លឺអំពីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ពួកគេបានបញ្ជាក់អំពីហេតុដោយមិនដឹងខ្លួន
ក្នុងការរំលងបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ»។ Early Writings, 245–254.

ពីរបីទំព័របន្ទាប់មកទៀត នៅក្នុងសង្ខេបនៃ
ដោយលើកឡើងអំពីគំនិតដដែលៗដែលទើបតែបានយោងដល់នោះ ស៊ីស្ទ័រ វ៉ាយក
បញ្ជាក់ថា ការបដិសេធសារទាំងបីក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ទីបី
ត្រូវបានគេផ្ទេរជាមុននៃក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នៅទីនោះ នាង
បានផ្តល់សាក្សីពីរបីដែលបញ្ជាក់អំពីដំណើរការសាកល្បងដល់វិក័តមុននឹងជាបន្ទាប់
មួយ ដែលទាមទារឲ្យមានជ័យជម្នះនៅក្នុងការសាកល្បងនីមួយៗ
ដើម្បីអាចបន្តទៅកាន់ការសាកល្បងបន្ទាប់បាន។

«ខ្ញុំបានឃើញក្រុមមនុស្សមួយ ដែលឈរយ៉ាងរឹងមាំ និងមានការការពារយ៉ាងជិតស្និទ្ធដ
ដោយមិនផ្តល់ការគាំទ្រណាមួយដល់អ្នកទាំងឡាយដែលចង់បង្កកឲ្យសង្គមចេតិយជំនឿ
លើសន្តិភាពបង្កើតឡើងរួចរាល់ក្រោយនោះរងការបញ្ជូន។
ព្រះទ្រង់ទតមើលពួកគេដោយព្រះហឫទ័យពេញចិត្ត។
ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីបីជំហាន គឺសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។
ទេវតាដែលអមខ្ញុំបាននិយាយថា វិបត្តិដល់អ្នកក្នុងសង្គមនេះនឹងរំកិលបុណ្យមួយ
ឬក៏មុននឹងមុនយុគសម័យនៃសារទាំងនេះ។
ការយល់ដឹងដ៏គួរឱ្យអរគុណទាំងនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់ដល់ជីវិត។
វាសនាដែលទាំងឡាយពីដើមដល់ចុងក្រោយបង្កើតឲ្យមានការបញ្ជូនយកសារទាំងនេះ។”
ខ្ញុំត្រូវបាននាំចុះកាត់តាមសារទាំងនេះមកដល់ទៀត ហើយបានឃើញថា
បុរាណសត្វរបស់ព្រះបានទិញយកបទពិសោធន៍របស់ពួកគេដោយតម្កល់ចែងយ៉ាងណា។
វាត្រូវបានទទួលមកតាមរយៈការរងទុក្ខជាច្រើន និងការតស៊ូផ្ទុះផ្ទុះផង។
ព្រះបាននាំពួកគេទៅមុខមុតដោយជំហានៗ
រហូតដល់ទ្រង់បានដាក់ពួកគេឲ្យឈរលើទីកន្លែងរឹងមាំ មិនអាចរំកិលបាន។
ខ្ញុំបានឃើញបុគ្គលមួយចំនួនចូលមកជិតទីកន្លែងនោះ ហើយពិនិត្យមើលគ្នា។
ខ្លះដោយសង្គមចេតិយអំណរ បានឡើងទៅលើវត្ថុណាមួយ។
អ្នកខ្លះទៀតចាប់ផ្តើមរកកំហុសលើគ្នា។ ពួកគេចង់ឲ្យមានការកែប្រែ
ហើយបង្កើនចូលនោះ រទេះក៏ដូចជាគ្រឿងបំបែកខ្លួនជាដុំដុំ
ហើយបុរាណជននឹងកាន់តែមានសុភមង្គល។
អ្នកខ្លះបានចុះពីទីកន្លែងដើម្បីពិនិត្យមើលវា ហើយប្រកាសថា
វាត្រូវបានដាក់គ្រឹះខុស។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឃើញថា
សុទ្ធតែទាំងអស់បានឈរយ៉ាងរឹងមាំលើទីកន្លែងនោះ ហើយទូទៅដល់អ្នកទាំងឡាយ
ដែលបានចុះចេញឲ្យបញ្ចប់ការគូអូញគូអ័ររបស់ពួកគេ
ពីព្រោះព្រះជាព្រះចៅសុំបន្តដំណើរ ហើយពួកគេក៏ពង្រីកតែយុទ្ធនឹងទ្រង់។
ពួកគេបានរៀបរាប់ឡើងវិញអំពីព្រះរាជកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ
ដែលបាននាំពួកគេមកដល់ទីកន្លែងរឹងមាំនោះ ហើយដោយសាមគ្គីភាព
ពួកគេបានលើកក្នុងកែឡើងទៅស្ថានសួគ៌

ហើយដោយសំឡេងខ្លាំងមានលក្ខណៈមកពីក្នុងព្រះ។
ការនេះបានប៉ះពាល់ដល់អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានគូអូញគូអែ
និងចាកចេញពីទីកោះ ហើយពួកគេដោយទឹកមុខសុភាពរាបសារ
បានឡើងមកលើវាមុតងទៀត។»

«ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញឲ្យបានច្បាស់ទៅកាន់ការប្រកាសអំពីការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទ។ យ៉ូហានគួរឲ្យមានផ្សាយមកដោយវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់អលើយ៉ា
[ជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ] ដើម្បីបង្ហាញបំផុសសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ។
អស់អ្នកដែលបដិសេធសក្ខីភាពរបស់យ៉ូហាន
មិនបានទទួលបុរេយោជន៍ពីសច្ចេកុដិបង្កើនរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ
[ជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ]។
ការប្រឆាំងរបស់ពួកគេចំពោះសារដែលបានទាយទុកជាមុនអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ បាន
ដាក់ពួកគេនៅក្នុងស្ថានភាពដែលពួកគេមិនអាចទទួលយកភស្តុតាងដ៏ខ្លាំងបំផុត
បានដោយងាយថា ទ្រង់ជាព្រះមស្មើ។
សាក្សីបានដឹកនាំអស់អ្នកដែលបដិសេធសាររបស់យ៉ូហាន ឲ្យបន្តទៅឆ្ងាយទៀត
គឺបដិសេធ ហើយឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ [ជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតាទីបី]។
ដោយធុរ្តិ៍ដូច្នេះ ពួកគេបានដាក់ខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពដែលពួកគេមិនអាចទទួល
ព្រះពរនៃចុងបំផុតកុសល [ជានិមិត្តរូបនៃទេវតាក្នុងវិវរណៈជំពូក ១៨] បានទេ
ដែលនឹងមានបង្កើនពួកគេអំពីផ្ទៃដីចូលទៅក្នុងទិសកុការៈនៃស្ថានសួគ៌។
ការហៅកាត់នេះនៃព្រះវិហារបានបង្ហាញថា យញ្ញបូជា
និងពិធីបញ្ញត្តិរបស់សាសន៍យូដា នឹងមិនគួរឲ្យមានទទួលយកទៀតឡើយ។
យញ្ញបូជាដ៏អស្ចារ្យគួរឲ្យមានថ្វាយឡើង ហើយគួរឲ្យមានទទួលយករួចហើយ
ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានចុះមកនៅចុងបំផុតកុសល
បាននាំគំនិតរបស់ពួកសិស្សសច្ចៀតទិសកុការៈនៃផែនដី
ទៅកាន់ទិសកុការៈនៃស្ថានសួគ៌
ជាកន្លងដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងចូលទៅដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ដើម្បីបង្កើនលើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នូវអត្ថបុរេយោជន៍នៃការប្រសើរឡើងរបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែ សាសន៍យូដាគួរឲ្យមានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចេកុដិបង្កើតទាំងស្រុង។ ពួកគេបាន
ហាត់បង្រៀនទាំងអស់ដែលពួកគេអាចមានអំពីផែនការនៃសច្ចេកុដិបង្កើតរោះ
ហើយនៅតែទុកចិត្តលើយញ្ញបូជា និងកង្វាយដែលឥតបុរេយោជន៍របស់ពួកគេ។
ទិសកុការៈនៃស្ថានសួគ៌បានជំនួសទិសកុការៈនៃផែនដី
ប៉ុន្តែពួកគេមានចំណេះដឹងអំពីការផ្តល់បុរេយោជន៍ឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេមិនអាចទទួល
បុរេយោជន៍ពីការអង្វរជំនួសរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសកុការៈនៃស្ថានសួគ៌ឡើយ។»

«មនុស្សជាច្រើនមើលដោយភ័យរន្ធត់ចំពោះដំណើររបស់ពួកយូដាក្នុងការបដិសេធ
និងឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ; ហើយកាលដែលពួកគេអោនបុរេត្តិនៃការប្រមាថយ៉ាងអាម៉ាស់ដល់
លោកប្រព្រឹត្តចំពោះទ្រង់ ពួកគេគិតថាខ្លួនសុទ្ធជាឡើង
ហើយមិននឹងបដិសេធទ្រង់ដូចពាក្យសមានធុរ្តិ៍
ឬឆ្លងទ្រង់ដូចពួកយូដាបានធុរ្តិ៍ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះ
ដែលទ្រង់ទុកយើងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
បាននាំសច្ចេកុដិបង្កើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវដែលពួកគេអះអាងថាមាននោះមកសាកល្បង។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលបានទស្សនាដោយចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះការទទួល
សាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ប៉ុន្តែ មនុស្សជាច្រើនដែលអះអាងថាសុទ្ធជាឡើងព្រះយេស៊ូវ
ហើយដែលបានរកទឹកភ្នែកក្នុងកាលដែលពួកគេអោនរឿងនៃឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ
បានចំអកដំណឹងអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់។ ជំនួសឲ្យការទទួលសារនោះដោយអំណរ

ពួកគេប្រកាសថាវាជាការបោះកបញ្ចេញនោះ។
 ពួកគេស្នើអប់រំអស់អ្នកក្នុងសង្គមឡើយការលើកកម្ពស់ទូរដ្ឋ
 ហើយបិទចោលពួកគេចេញពីក្រុមជំនុំ។ អស់អ្នកក្នុងសង្គមសេដ្ឋកិច្ចមួយ
 មិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសារៈវិញ្ញាណឡើយ;
 ហើយពួកគេក៏មិនមានទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសម្បត្តិកេរ្តិ៍ដ៏ល្អឡើយ ដែលមានបំណង
 រៀបចំពួកគេឲ្យជាមួយព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីជំនឿទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតនៃ
 ទីសក្ការៈនេះស្រាប់តែ។ ហើយដោយការបដិសេធសារពីរមុននេះ
 ពួកគេបានផ្តើមការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនដើម្បីកំណត់
 ដល់ចំណុចដែលពួកគេមិនអាចយល់ឃើញពីពន្លឺណាមួយនៃក្រុងសាររបស់ទេវតាទីបី
 ដែលបង្ហាញផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតបានឡើយ។ ខ្ញុំឮបានឃើញថា
 ដូចជាពួកយូដាមានឆ្មោះព្រះយេស៊ូវដែរ ក្រុមជំនុំនាមម៉ែនីក៏មានឆ្មោះសារទាំងនេះដែរ
 ហេតុនេះហើយពួកគេមានចំណេះដឹងអំពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតទេ ហើយ
 ពួកគេក៏មិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីការអង្វរជំនួសរបស់ព្រះយេស៊ូវនោះទេនោះឡើយ។
 ដូចពួកយូដាដែលថ្វាយព្រះបូជាឥតបុរេយោជន៍របស់ខ្លួន ពួកគេក៏ថ្វាយសេចក្តីអធិ
 សុបាសឥតបុរេយោជន៍របស់ខ្លួនឡើងទៅកាន់បន្ទប់ដែលព្រះយេស៊ូវបានចាក់ចេញហើយ
 យ; ហើយសាតាំង ដដែលពេញចិត្តនឹងការបោះកបញ្ចេញនោះ
 ក៏សន្មត់ខ្លួនជាអ្នកសាសនា
 ហើយដឹកនាំនីតិរបស់អ្នកទាំងនេះដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទានឲ្យទៅក្នុងខ្លួនវា
 ដោយប្រើអំណាចរបស់វា ទីសម្គាល់របស់វា និងការអស្ចារ្យក្នុងកុលាប
 ដើម្បីបិទពួកគេឲ្យជាប់នៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា»។ Early Writings, 258–261.

អត្ថបទពិសោធន៍នៅ Early Writings ត្រូវបានបង្កើនមុតងហើយមុតងទៀត
 តាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ Future for America។ ប៉ុន្តែ
 មានសេចក្តីពិតខុសៗដែលអត្ថបទទាំងនេះបង្ហាញ ដែលមិនទាន់ត្រូវបានកត់សម្គាល់។

លក្ខខណ្ឌតាមផ្លូវនៃប្រវត្តិសាស្ត្រចលនាមីឡិយ៉ាត
 ត្រូវបានបង្កើតឡើងលើចលនាកំណើតម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ បើគ្មានការ
 ស្គាល់ខុសៗពីលក្ខខណ្ឌតាមផ្លូវដែលមាននៅក្នុងគ្រប់ចលនាកំណើតម្តងទៀតទាំងអស់
 ទេ នោះវាជារឿងមិនសូវអាចទៀងទាត់ឡើយដែលនរណាម្នាក់នឹងយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការប្រែ
 ប្រួលក្នុងពេលដែលសារមួយ «មកដល់» និងពេលដែលវា «ទទួលបានអំណាច»។
 ហើយក៏អាចជាការពិតផងដែរ
 ថាមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកក្នុងចលនាកំណើតម្តងទៀតសុបិន្តទាំងនោះ
 បានខកខានមិនបានឃើញលក្ខខណ្ឌសម្បត្តិសំខាន់ៗខុសៗយ៉ាងខ្លាំងនៃលក្ខខណ្ឌតាម
 ផ្លូវផ្សេងៗនៃចលនាកំណើតម្តងទៀត។

“ផ្ការលាន់ទាំងប្រាំពីរ” ដែលតំណាងឲ្យព្រឹត្តិការណ៍នៃដើមកំណើតនៃអារម្មណ៍នៃទីស
 និងព្រឹត្តិការណ៍នៃចុងបញ្ចប់នៃអារម្មណ៍នៃទីស នោះគឺជាពន្លឺដែលត្រូវបានបើកបង្ហាញ
 មុនពេលពេលវេលានៃការសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់។ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា
 “ផ្ការលាន់ទាំងប្រាំពីរ” តំណាងទាំង
 “ការគូសបញ្ជាក់នៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងក្នុងរោងចក្ររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ”
 ហើយក៏តំណាងដល់
 “ព្រឹត្តិការណ៍នាអនាគតដែលនឹងត្រូវបានបើកបង្ហាញតាមលំដាប់របស់វា” ផងដែរ។
 “ផ្ការលាន់ទាំងប្រាំពីរ” ផ្ទុកនូវហេតុផលខោរបស់អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។

«ការរៀបរាប់លំដាប់នៃព្រឹត្តិការណ៍» ដែលមានកំណត់ទ្បើង «ក្រុមសាវ័នរបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ» ជាគំរូនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលកំណត់ទ្បើងក្រុមសាវ័នរបស់ទេវតាទីបី។ នៅពេលយ៉ូហានគួរមានបង្កគាប់មិនឲ្យសរសេរនូវអ្វីដែលផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរមានបន្តិចទ្បើង បទបង្កគាប់នោះគួរមានបង្កហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយបទបង្កគាប់ដែលមានបុរាណដល់ដានីយ៍លេខបិទគុរសរៀបរាប់សំគាត់ ពីព្រោះយើងគួរមានជូនដំណឹងថា បន្ទាប់ពី «ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរមានបន្តិចទ្បើងរបស់វា បទបង្កគាប់ក៏មកដល់យ៉ូហាន ដូចជាដល់ដានីយ៍លេខ ទាក់ទងនឹងសរៀបរាប់ក្នុងថ្ងៃ៖ «ចូរបិទគុររបស់ទាំងនោះដែលផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរមានបន្តិចទ្បើង»។

អសេគោល និងយ៉ូហាន ទាំងពីរនាក់មានបង្កហាញអំពីបុរាណសុគររបស់ពួកគេកំពុងបរិភោគសារ នៅពេលទទួលបានការបុរាណសុគររបស់ទេវតាទីមួយ ក្នុងឆ្នាំ 1840 ហើយហោរាយអមោហាន បង្កហាញអំពីការខកចិត្តក្នុងដែលមានកំណត់ទ្បើងក្នុងចំណោមបុរាណសុគររបស់ពួកគេ នៅពេលសាវ័នរបស់ទេវតាទីមួយហាក់ដូចជាបរាជ័យ។

ពួកបន្ទូលរបស់ទ្បងគួរមានរកឃើញ ហើយខ្ញុំមានបរិភោគវា;
ពួកបន្ទូលរបស់ទ្បងមានជាសច្ចក្តីអំណរ និងសច្ចក្តីរករាយនចិត្តខ្ញុំ;
ដុបិតខ្ញុំគួរមានហៅដោយពួកនាមរបស់ទ្បង ឱពួកយេហូវ៉ា
ជាពួកនៃពិភពបរិវារទាំងឡាយ។
ខ្ញុំមិនមានអង្គុយនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្អើលឡើយ
ហើយក៏មិនមានរីករាយជាមួយពួកគេដែរ; ខ្ញុំមានអង្គុយតម្រង់នាក់ឯង
ដោយពួកនោះពួកហេតុរបស់ទ្បង; ដុបិតខ្ញុំមានបំពេញខ្ញុំដោយសច្ចក្តីក្រៃលែង។
ហេតុអ្វីមានការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំនៅជានិច្ច
ហើយរបួសរបស់ខ្ញុំមិនអាចព្យាបាលបាន ជាប្លែកដែលមិនព្រមជាសះស្បើយ?
តើទ្បងនឹងដូចអ្នកកុហកដល់ខ្ញុំទាំងស្រុងឬ? ហើយដូចជាទឹកដែលខានហូរឬ?
ដូចនេះ ពួកយេហូវ៉ាមានពួកបន្ទូលដូចនេះថា បើអ្នកកំរិតឡប់មកវិញ
នោះអញនឹងនាំអ្នកឡប់មកវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខអញ;
ហើយបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ចោកទាប
នោះអ្នកនឹងដូចជាមាត់របស់អញ; ចូរឲ្យពួកគេរីករាយឡប់មករកអ្នកចុះ
ប៉ុន្តែអ្នកកំរិតឡប់ទៅរកពួកគេឡើយ។
អញនឹងផ្ទេរឲ្យអ្នកទៅជាក់ព័ន្ធនឹងអ្វីដែលមាំមួនដល់បុរាណដ៏ជននេះ
ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមនឹងអ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនឈ្នះអ្នកឡើយ;
ដុបិតអញនៅជាមួយអ្នក ដើម្បីបង្កគុណៈអ្នក និងដើម្បីបង្កគុណៈអ្នក
នេះជាពួកបន្ទូលរបស់ពួកយេហូវ៉ា អញនឹងដោះអ្នកចេញពីដៃរបស់មនុស្សសាហាវ។ យេរេមា 15:16-21។

យេរេមាមានរកឃើញពាក្យនៃសរៀបរាប់ក្នុង ដូចជាយ៉ូហាន និងអសេគោលមានរកឃើញដៃ ហើយគាត់ក៏មានបរិភោគសារនោះដែរ ប៉ុន្តែសារនោះមានកុលាយទៅជាសារ (ទឹក) ដែលមានបរាជ័យ។ វាហាក់ដូចជាពួកមានពួកបន្ទូលមិនពិត ដែលជាការមិនអាចកំណត់មានឡើយ ប៉ុន្តែការចោទប្រកាន់អំពី «ការមិនពិត» នេះផុតលំនួច គន្លឹះដើម្បីកំណត់ទីតាំងរបស់យេរេមាទៅក្នុងការខកចិត្តលើកទីមួយរបស់ពួកមីលូល វ៉ាយ ដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុងហាហាគុក។

ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើយាមរបស់ខ្ញុំ ហើយឈរលើប៉មយាម ហើយនឹងរង់ចាំមើលថា ពួកអង្គុយនឹងមានពួកបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ និងអ្វីដែលខ្ញុំនឹងឆ្ងល់ ឬ នៅពេលដែលខ្ញុំគួរមានស្ថិតិបន្តិចទ្បើង។ ពួកយេហូវ៉ាទ្បងមានឆ្ងល់យកខ្ញុំ

ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្សព្វផ្សាយចូលទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីបង្ហាញអំពីអានុភាព
អាចរត់បាន។ ដូច្នេះ និមិត្តនោះនឹងស្របគ្នាជាមួយប្រជាជនដែលបានកំណត់ទុក
ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់ វានឹងចូលដៃចេញ ហើយមិនកុហកឡើយ។
ទោះបីយើងយំក៏ដោយ ចូរដក់វា ពីព្រោះវានឹងមកជាកំណត់មិនខាន
វានឹងមិនយឺតឡើយ»។ ហាហេតុក ២៖១-៣។

ចក្ខុនិមិត្តនៃស្រាវជ្រាវទេវតាទីមួយ ត្រូវបានសរសេរនៅលើតារាងអូសក្នុងស្រាវជ្រាវ
1843 ដដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយ “ព្រះហស្ត” របស់ព្រះ។

«ខ្ញុំបានឃើញថា តារាងឆ្នាំ១៨៤៣ ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយថា វាមិនត្រូវបានកែប្រែឡើយ; ថា
ក្នុងខេត្តនោះគឺដូចដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះហស្តទីមួយវាជា; ថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្រឡាត់នៅលើវា ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងក្នុងខេត្តនោះៗ
ដូច្នេះគ្មានអ្នកណាអាចឃើញវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ»។ Early Writings, 74.

“គ្រងលែងកំណត់” នៃឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានកំណត់នៅលើផ្ទាំងគំនូសបញ្ចប់
ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលត្រូវបានហៅថា ផ្ទាំងគំនូសបញ្ចប់ឆ្នាំ 1843។
វាត្រូវបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1842 ដើម្បីបំពេញតាមបញ្ញត្តិក្នុងសៀវភៅ
Habakkuk ដដែល “សរសេរនិមិត្ត ហើយផ្សព្វផ្សាយចូលទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
និមិត្តនោះត្រូវផ្សព្វផ្សាយចូលទៅក្នុងចំណោម “តារាងទាំងឡាយ” ជាពហុចនៈ ដូច្នេះបញ្ចប់
បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់បានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញពីកំហុសនៅលើផ្ទាំងគំនូសបញ្ចប់
ឆ្នាំ 1843 នោះ វានឹងត្រូវបានកែតម្រូវនៅលើផ្ទាំងគំនូសបញ្ចប់អូសក្នុងស្រាវជ្រាវ
1850។ កំហុសនោះបានបង្កើតឱ្យមានការខកចិត្តជាលើកដំបូង ហើយ Jeremiah
កំណត់ឱ្យអូសក្នុងទាំងឡាយដែលបានបរិភោគសៀវភៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃ 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 ហើយបានខកចិត្ត នៅពេលដែលគ្រងលែងកំណត់នៃឆ្នាំ 1843 មិនបានសម្រេច។

នៅពេលយើងមើលបរិភោគសៀវភៅក្នុងចន្លោះនៃឆ្នាំ 1840 វាជា «សច្ចក្នុងអំណរ
និងសច្ចក្នុងវិកល» នៃចិត្តរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនៅពេលការខកចិត្តបានមកដល់
គាត់មិនបាន «វិកល» ទៀតឡើយ ហើយគាត់បាន «អង្កេតមុននាក់ឯង ដោយព្រះ»
«ព្រះហស្ត» របស់ព្រះ។ ព្រះហស្តរបស់ព្រះបានគូបហាំង
«កំហុសមួយក្នុងចំណោមក្នុងខេត្តនោះ»

ដូច្នេះហើយបានបណ្តាលឱ្យយើងមើលពិចារណាអំពីលទ្ធភាពដែលថា
ព្រះបានមានបន្ទូលមិនពិត។ សច្ចក្នុងសន្ទនាដែលបានប្តូរទានដល់យើងគឺថា
បុរសនិបត្តិគាត់ «ត្រឡប់មកវិញ» ពីសច្ចក្នុងអស់សង្ឃឹមរបស់គាត់
នោះព្រះនឹងផ្សព្វផ្សាយយើងដូចជា «មាត់» របស់ព្រះ។
បុរសនិបត្តិយើងមើលត្រឡប់មកវិញពីការខកចិត្តរបស់គាត់ ហើយទទួលស្គាល់ថា
គាត់ស្រឡាត់នៅក្នុងពេលពន្យារនៃរឿងប្រាប់ប្តូរដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់
នោះព្រះនឹងប្តូរគាត់ឱ្យផ្សព្វផ្សាយអូសក្នុងព្រះបន្ទូល ដដែលនឹងកំណត់បញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់ថា
និមិត្តនោះត្រូវមកដល់ពេលណា ហើយនឹងមិនពន្យារទៀតឡើយ។

គោលបំណងនៃការរៀបរាប់អង្កេតហេតុទាំងនេះនៅទីនេះ គឺដើម្បីបញ្ជាក់ថា
ជាមួយនឹងសាររបស់ទេវតាទាំងអស់ ការ “មកដល់” និងការ “ប្តូរទានអំណាច” របស់វា
បង្ហាញនូវសារមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតឬសច្ចក្នុងស្រាវជ្រាវ

ដល់បង្កកើតអនុកតាមព្រឹត្តិបត្រទេ។ ទេវតាទាំងបី
គឺជាបីជំហាននៃដំណើរការសាកល្បងដ៏រីកចម្រើនមួយ។
អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះចំពោះចំណុចដដែលយើងមានបំណងលើកឡើង គឺថា
ទោះបីជាការយល់ដឹងអំពីផ្នែកលាន់ទាំងប្រាំពីរ
ត្រូវបានទទួលស្គាល់ក្នុងបន្ទាប់ពីការមកដល់នៃ “ពលរដ្ឋលោកបញ្ចប់” នៅឆ្នាំ 1989
នៃពលរដ្ឋដែលខ្លួនក្រោយទាំងប្រាំមួយនៃតម្រូវការដ៏យ៉ាងណា ត្រូវបានបើកគ្រាប់
ដោយប្រកាសអំពីការបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះក្តីក៏ដោយ
ក៏នៅតែមានការបើកគ្រាប់មួយទៀតនៃផ្នែកលាន់ទាំងប្រាំពីរ
នៅចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបី។

ប្រវត្តិការបញ្ចប់ផ្ទះដើមនៃអាឌីនទីសម័
ចាប់ផ្តើមឡើងនៃពលរដ្ឋបើកគ្រាប់ទេវតាទីមួយក្នុងឆ្នាំ 1798
ហើយបញ្ចប់ដោយការបើកគ្រាប់សង្គ្រាមក្នុងឆ្នាំ 1798
ដល់ព្រះអម្ពចាស់មានយកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គ្រប់រូបលើ
ដើមបីបង្កកើតការខកចិត្តមួយ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ
(បើកគ្រាប់) ហើយបានបើកសម្តែងសារនៃពលរដ្ឋនោះ។

ប្រវត្តិការបញ្ចប់អាដរនេទីសម័
ចាប់ផ្តើមនៃពលរដ្ឋបើកគ្រាប់សាររបស់ទេវតាទីបីក្នុងឆ្នាំ 1989
ហើយបញ្ចប់ដោយការបើកគ្រាប់សង្គ្រាមក្នុងឆ្នាំ 1989
ដល់ព្រះអម្ពចាស់មានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គ្រប់រូបលើ ដើមបីបង្កកើតការខកចិត្តមួយ។
ឥឡូវនេះ ទ្រង់កំពុងដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយដោយហេតុនេះ
កំពុងបើកគ្រាប់សារអំពីការខកចិត្តលើកទីមួយ និងពលរដ្ឋនោះ។
ទ្រង់កំពុងបើកគ្រាប់សារលើបំណងនៃថ្ងៃទី 18 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2020។

ដូចនេះ ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ បើអ្នកគ្រប់គ្នាប្រាប់មកវិញ
នោះយើងនឹងនាំអ្នកមកវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខយើង;
ហើយបើអ្នកញែកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ថ្នាក់ទាប
នោះអ្នកនឹងមានជាមាត់របស់យើង។ ចូរឱ្យពួកគេឡើងមករកអ្នកវិញចុះ;
ប៉ុន្តែអ្នកកុំប្រាប់ទៅពួកគេឡើយ។
ហើយយើងនឹងផ្ញើឱ្យអ្នកដល់ប្រជាជននេះ ជាកំពែងលង្ហិនដ៏មាំមួន;
ហើយពួកគេនឹងចង់រស់នៅជាមួយអ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនឈ្នះអ្នកឡើយ
ដូចយើងនាំជាមួយអ្នក ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នក និងរំដោះអ្នក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់។
ហើយយើងនឹងជួយអ្នកឱ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សអាក្រក់
ហើយយើងនឹងលោះអ្នកឱ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សសាហាវ។ យេរេមា 15:19-21។